

В. „Народно Съзнание“ из-
лиза единжъ въ недѣлята—
въ Сѣбота.

Цѣната му е:

За година лева 6.
„ 6 мѣсеца „ 3.
„ 3 „ „ 2.

Единъ брой 15 стотинки.

НАРОДНО СЪЗНАНИЕ

ПОЛИТИЧЕСКО-КНИЖОВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ГОД. I.

ШУМЕНЪ, 13 ФЕВРУАРИИ 1888 Г.

БРОЙ 31.

Отъ администрацията.

Мнозина отъ г-да абонатитѣ, при по-
рочиваніе вѣстникъ, ни се обѣщаватъ,
че ще ни испратятъ стойността му, щомъ
получатъ единъ или два броя. Ний мо-
лимъ тия, които не сж ни платили, да
побързатъ съ внасянието абонамента си
чрѣзъ **пощенски бонове**, защото имаме
твърдъ голъма нужда отъ пари.

ШУМЕНЪ, 12 Февр. 1888 г.

На послѣдне време тревожнитѣ извѣ-
стия, които съобщаватъ европейскитѣ вѣ-
стници, правятъ всекого да се замисли за
бъдъщето. Сега, можемъ да кажемъ, поч-
ва да се разяснява, какво разрѣшеніе ще
вземе Българския въпросъ.

Слѣдъ надѣждитѣ за едно миролюбиво
уравненіе на тоя въпросъ, които давахъ
вѣстникитѣ подиръ съобщението вкратцѣ
рѣчта на князь Бисмарка, по-голѣмата е-
вропейска преса заглъмѣ въ обратна смъ-
сль слѣдъ узнаване на цѣлия текстъ отъ
рѣчта. Тѣснитѣ колонии на вѣстника ни
не ни позволяватъ да прѣпечатаме цѣлия
текстъ на тая рѣчь, щото читателитѣ са-
ми да можтъ да схванатъ заплашаванія-
та, които се снѣятъ върху Руссия и Фран-
ция и високоумѣността, която докача на-
ционалната гордостъ на народитѣ въ тия
държави. Съ една рѣчь дѣсь на Бисмар-
ковата рѣчь не глѣдате като увѣреніе, че
мирътъ ще бѣде запазенъ, но че разрѣ-
шаваніето на европейската криза ще взе-
ме остъръ характеръ.

Споредъ телеграфическитѣ свѣденія на
френския в. „Temps“ въ Италия ставали
силни военни приготовления. Една трѣс-
кава дѣятелностъ е царувала въ приста-
ницата на Неаполъ, Кастелла маре, Ливор-
но, Генуа и Специя. Съ хиляди работни-
ници сж работели не само дѣтъ, но и по-
щѣ съ електрическо освѣтленіе. На мно-
го крайбрѣжни носове сж били поставе-
ни вече електрически морски фенери. Въ
арсеналътъ въ Венеция депоширно сж ра-
ботетили ториили а администрацията на
марината е инспектираа вече много тър-
говски кораби, които ще можтъ да се о-
бърнатъ на военни. Итал. в. „Tribune“
съобщава, че военния министръ е телегра-
фиралъ въ морската академия въ Ливор-
но, да се закрий незабавно висшия курсъ
и ученицитѣ отъ тоя класъ да трѣгнатъ
съ нараходитѣ, гдѣто се назначаватъ за
субалтйоръ офицери.

Италиянската войска е притърпяла ед-
но силно второ поражение въ Масауа. То-
ва силно тревожи италиянскитѣ държавни
мѣжи прѣдъ видъ на близкитѣ европей-
ски събития. Казватъ, че въ редовитѣ на
абисинцитѣ се съглѣждало доста воен-

тири русси, французи и др.; една частъ
отъ тѣхъ била въоръжена най новитѣ
френска система пушки.

— Спорѣдъ нѣмскитѣ вѣстници става ясно,
че вече се почнали прѣдварителни прѣ-
говори мѣжду Руссия и другитѣ евро-
пейски държави относительно българския
въпросъ. Всички вѣстници съобщаватъ,
че въпросътъ за сега е билъ сѣмманіето
на Н. Ц. В. Фердинанда по миролюбивъ
начинъ.

Отъ съобщенията, които даватъ вѣстни-
цитѣ „Нордъ“, „Пестеръ Лондъ“, „Найе-
Фрайе Прессе“ „Нордъ Дѣйче Алгемай-
не Цайтунгъ“ и др. излиза, че тия прѣд-
варителни прѣговори не ще се свършатъ
скоро и че рѣшеніето на въпроса ще се
протака още много. Обаче най новата те-
леграмма изъ Москва, която прѣдава *аген-
цията хавасъ*, съобщава, че „Московския
вѣдомости“ сж обнародвали една нота, ко-
ято руското правителство е адресирало на
Германия, Австрия и Турция. Тѣзи нота
приглашава Германия и Австрия, да съ-
вѣтватъ Турция да обяви Н. Ц. В. Фер-
динанда за узурпаторъ, да иска неговото
търгованіе и придата, че ако Австрия под-
държа смѣло своето прѣдложение, Руссия
ще държи смѣтка за австрийската дока-
чливостъ. Слѣдъ това става ясно, че Руссия
е сложила вече на масата своитѣ прѣд-
ложения и че се е рѣшила да излѣзе ве-
че отъ своята очаквателна политика.

21 Февруарий

Въ конституционнитѣ държави сѣдбата
на единъ народъ, на цѣлата държава, се
повѣрива въ ржцетѣ на народнитѣ прѣд-
ставители. Народното събрание е или ис-
точникътъ на благосъстояніето — на морал-
ното и материалното въздиганіе на единъ
народъ, или на нещастията. — съединяването
на сжщия народъ. Отъ умѣнieto на из-
бирателитѣ, да отдѣлятъ изъ помѣжду си
за прѣдставители способни, достойни и
честни лица, които да иматъ по присърдъ
цѣ народнитѣ интереси, отъ колко свои-
тѣ лични облаги и тапикато на своитѣ
креатури, зависи да бѣдемъ гарантирани,
че въ оградата на народното събрание не
се занавзватъ интереситѣ на народа, а не
тия на едно вътрѣшно министерство, не
се даде поддрѣжаніе на народнитѣ жела-
ния, а не на тия на нѣкакви си егонети
и адчни за злато и властъ министри. Да,
народното събрание е изворътъ за добро-
то или злото на цѣлата държава, а отъ
избирателитѣ зависи да бѣде тоя изворъ
за доброто или злото.

Както въ ржцетѣ на народнитѣ прѣд-
ставители се повѣрива сѣдбата на цѣлъ
народъ, на цѣлата държава; тѣй и въ рж-

цетѣ на членоветѣ отъ окръжния съвѣтъ
се повѣрива сѣдбата на едно цѣло окръж-
ние. Окръжнитѣ съвѣти сж малки народ-
ни събрания, на които е повѣрено да рж-
ководятъ работитѣ на едно окръжие. Как-
то на народното събрание подлежи да рѣ-
шава сѣдбата на цѣлата държава, да се
грижи за нейното морално и материал-
но въздиганіе; тѣй и на окръжнитѣ съ-
вети се налагатъ сжщитѣ грижи за едно
окръжие. Както съ добрия изборъ на прѣд-
ставителитѣ се гарантира едно благона-
дѣждно народно събрание; тѣй и съ до-
брия изборъ на съвѣтниците за единъ о-
кръженъ съвѣтъ се гарантира, че сѣдба-
та на окръжието, неговото морално и ма-
териално въздиганіе, ще бѣдѣтъ запазени
най добръ.

Споредъ новия законъ за окръжнитѣ
сѣвѣти, прѣусмѣщаніето на населеніето отъ
едно окръжие твърдѣ много зависи отъ
случайния изборъ на членоветѣ имъ.
Разносикитѣ за поддрѣжаніето на тия съ-
вѣти, за поддрѣжаніето на окръжни и о-
колийски училища, за правеніето на мѣ-
ждугелски пѣтища, мостове и пр. за на-
прѣдъ ще се разхвърлятъ на населеніето
отъ цѣлото окръжие, което и тѣй е прѣ-
гнано съ даждия. Ако сж избержтъ за
членове на тия съвѣти лица егонети, пра-
вителствени мекерета и жадни за пари,
то обременяваніето съ тѣжки даждия и
незапаваніето на неговитѣ интереси и
права ще бѣдѣтъ наградата на необмъ-
слуваніето и слѣпото довѣрие къмъ по-
добри личности.

На избирателитѣ, които на 21 Февру-
арий ще се съберѣтъ да гласоподаватъ, е
правствена длѣжностъ да си отворятъ о-
читѣ добръ и да му мислятъ за какви ли-
ца тѣ ще гласоподаватъ. Ще бѣдѣтъ тѣ
подмамвани съ разни обѣщания отъ не-
честни личности, ще бѣдѣтъ заплашвани
може би и отъ правителственитѣ агенти,
както стана и на 27 Септември м. г., ще
се употребяватъ разни сръдства само и
само да бѣдѣтъ избрани лица, които сж
способни да мугатъ прѣдъ всеки гладенъ
за властъ и пари народенъ изѣдникъ; отъ
избирателитѣ прочее зависи да се не вла-
ватъ на тия примки и да си избержтъ за
окръжни съвѣтници лица честни, лица дѣ-
телни, лица които общитѣ интереси не
поставятъ всекого по-горѣ отъ своитѣ
частни интереси. Тѣ не трѣбва да се вда-
ватъ слѣпота въ ржцетѣ на нечестни и
недобросъвѣстни лица. Тѣ трѣбва здраво
да обсѣдѣтъ за лицата които ще имъ се
показватъ отъ приятели или познати да
избиратъ; да изучаватъ добръ тѣхното ми-
нѣло и настояще и, слѣдъ като се
увѣрятъ наздраво, че на тоя или оня мо-
гатъ да се обѣдѣтъ, че ще мѣтѣ за

Статии и дописки се не
провождатъ до редакционния
комитетъ на вѣст. „Народно
Съзнание“, а пари и порѣч-
ки до отговорникътъ.

За частни обявления се пла-
ща по 15 ст. на рѣдъ за все-
ко първо печатаніе и по 10
ст. за всеко послѣдующе.

Неплатени писма не се при-
ематъ.

Ржкониси назадъ не се по-
вѣщатъ.

общото добро по-вече отъ колкото за своето — тогава само а си даждатъ гласътъ за него съ чиста съвестъ.

* *

На избирателитъ отъ Шуменското окръжие се осмѣляваме да напомнимъ, да да се пазятъ много добри отъ примѣитъ, на Маджаровци — Марковци, които съ помощта на властта ще искатъ да прокаратъ свои креатури. Въ всѣка околнѣ тѣ си иматъ по нѣколко свои мекерета: пазете се отъ тѣхъ и не имъ довърѣвайте. На избирателитъ отъ всички народности ний напомнимъ да се прѣдпазватъ за да не бждатъ впримчени въ покетъ на тая клика, които има безочие да се нарича нѣква либерална партия въ Шуменското окръжие, когато тѣ сж слѣни правителствени поклонници.

Да ви разправяме на дълго тѣхнитъ мнѣния и настоящи дѣла, не е нужно, всѣки отъ насъ ги познава много добри... Само ще ви повторимъ, да се пазете отъ тѣхъ, както отъ студения змий пепеляна... Обмислювайте здраво сега, за да не се исполѣ раскайвате...

ПОСЛѢДОВАТЕЛНОСТЪТА.

Думата послѣдователностъ, разгледана граматически, означава рѣдъ дѣйствия, имѣюща едно начало, една хармония, и устрѣмени къмъ извѣстна точка, цѣль.

Послѣдователността е необходима жнца за обзървание и поставяне въ хармонични дѣйствията на всичкитъ хора, желающа резултатъ на мислитъ, начинанията и трудовѣ имъ да бжде успѣхъ, сполуката. Послѣдователността е отличителна черта и брилиантно украшение на хората съ характеръ, въ пълната смисълъ на думата. У слабохарактернитъ или безхарактернитъ — тя не сжествува: у тѣхъ послѣдователността не може да намѣри нуждната за това почва.

Макаръ послѣдователността и да е нужна за всичкитъ малко-много разбрани хора, тя е *необходимо нужна* на ония, които или желятъ да се поставятъ и бждатъ, или сж поставени и сж ръководителѣ на общественото мнѣние, политически фактори въ една Държава, водителѣ на единъ народъ.

Ако у послѣднитъ нѣма послѣдователностъ — нѣма и характеръ.

Всѣкой же безхарактеренъ водителъ на народа или ръководителъ на общественото мнѣние — опасенъ и врѣдителенъ е и за общественото мнѣние и за народа.

Ако единъ ръководителъ на общественото мнѣние или водителъ на народа даде доказателства за своята непослѣдователностъ, отъ което слѣдва и онова за неговата безхарактерностъ, — общественото мнѣние, народа трѣбва да го осжди, отритне и изолира съвършено — по нѣ до пълното озрѣвание, уякчаване у него характеръ — за да не дочака едно рельефно врѣдително отражение и влияние върху него направлението и интереситъ му отъ дѣятелността на такъвъ субъектъ.

* *

Слѣдъ направенитъ разсждения и умо-заключения върху послѣдователността, нѣка ни бжде позволено да хвърлиме бгълъ погледъ, да направиме едно малко прѣ-

гледжане върху дѣятелността, минжлото и настоящето на днешнитъ водителѣ народни и на общественото мнѣние, та да видиме до колко сжествува или не послѣдователността въ тѣхнитъ възрѣния и начала политически, социални, педагогически и финансови.

Прѣзъ 1881 г. г-нъ Стамбуловъ бѣше за конституцията и нейнитъ свободолобиви начала. Той минаваше като единъ отъ главнитъ водителѣ на либералната партия, в бѣше оппозиция на г. Стоиловъ, Начовичъ и тѣхнитъ политически другари. Прѣзъ врѣмето на прѣврата отъ 1-й Юлий той води ожесточена борба противъ всичко, което угнѣтаваше правата и свободитъ на гражданитъ.

Прѣзъ 1883 г. Стамбуловъ бѣше, заедно съ г. г. Н. Каравеловъ, П. Славѣйковъ и др., противъ компромиса на г. Д. Цанковъ съ г. г. Стоиловъ-Начовичъ, и противъ закона за измѣненіето на конституцията.

Прѣзъ 1886 г., когато г. Вълчевъ, заедно съ мнозина други депутати, направи прѣдложение въ Н. Събрание за отмѣняване висящия законъ за измѣненіята на конституцията, г. Стамбуловъ, заедно съ г. Каравеловъ, мжчеше се, въ частно за сѣданіе на нар. прѣдставителѣ, да остане този въпросъ висящъ, неразрѣшенъ — и, слѣдователно, закона за измѣненіето на конституцията — въ сила. Осѣти настроеніето на депутатитъ, и се присѣднени къмъ болшинството!

Слѣдъ прѣврата отъ 9 Августъ 1886. *по покана отъ Пловдивъ*, г. Стамбуловъ поиска възврѣщаніето на княза Александра Батемберга. Въ туй врѣме до реставрацията, г. Стамбуловъ показваше се готовъ на всичко, за да се възврне князь Батембергъ. Това бѣше желанието на цѣлия Българскій народъ.

Подиръ реставрацията, когато князь Александръ се колебаеше, да остане ли въ България или не, слѣдъ получената денеша отъ Императора Александръ III, и когато тѣва зависеше, спорѣдъ самия князь, отъ мнѣніето на г. Стамбулова, послѣдния се иска за полза на излизаніето му изъ Княжеството. И князь Батембергъ си отиде, а г. Стамбуловъ остана Регентъ!

Когато, прѣзъ Юний 1887 г. възникна едно малко недоразумѣние мѣжду него и г. Радославова, мѣжду другитъ мотиви за обвиняване послѣдния, г. Стамбуловъ постави и този, че ставали интернирвания и арести, при всичко че тѣзи мѣрки се взимахъ много пжти и безъ знаніето на г. Радославова, даже и противъ неговата воля, още повече при едно ненормално, революционно анархическо и военно положение. Г-нъ Радославовъ се отгѣди отъ властта, а слѣдъ малко г-нъ Стамбуловъ станъ министръ президентъ!

При избиране прѣдставителѣ за V об. Нар. Събрание, г. Стамбуловъ изнасяли свободитъ на гражданитъ и избирателитъ. чрѣзъ поставяне цензура надъ печата, чрѣзъ интернирания и арести, — при нормално положение и при дѣйствуваніето на конституцията — чрѣзъ застрашаване избирателитъ съ щикове, за да се избержтъ негови кандидати, които щѣхъ да го поддържатъ на властта, да му увеличатъ съ 50 % заплатата като министръ и да об-

рѣмянятъ бюджета съ излизани увеличения на разносжитъ!

Това е рѣдъ отъ дѣйствия, лишени отъ послѣдователностъ.

Г. г. Стоиловъ и Начовичъ, прѣзъ 1881 г., бѣхъ водителѣ на консервативната партия въ България. Тѣ бѣхъ противъ конституционния режимъ и създадохъ прѣврата отъ 1-й Юлий. Чрѣзъ този прѣвратъ, конституцията, а заедно съ нея и сжествуващитъ до тогава основани на нейнитъ свободолобиви принципи закони, бидохъ суспендирани. Тѣ създадохъ единъ режимъ, доста сходящъ съ оня въ Франция отъ 2-й Септември 1852 г.

Новиятъ режимъ трая до Августъ 1883 г. Тогава тѣ направихъ компромисъ съ г-на Д. Цанкова, който раздѣли на двѣ фракции либералната партия.

Г. г. Стоиловъ и Начовичъ винаги сж биде солидарни. Възгледовѣтъ, изразявани отъ една, бѣха сподѣляни и отъ другия. Въ V обик. Нар. Събрание, при поддържаніе новия законъ за печата, г. Стоиловъ увѣри нар. прѣдставителѣ, че основитъ му почиватъ на свободолобивитъ начала на конституцията, „отъ които всица се въодушевяваме“ — значи и г. Стоиловъ, въ 1887 г., се въсхищаваше и въодушевяваше отъ тѣзи сжщата конституция и нейнитъ свободолобиви начала, противъ които бѣше изцѣло заедно съ г. г. Начовичъ и Грековъ, въ 1881, а въ 1883 — за измѣненіето имъ!

Това е голѣма непослѣдователностъ.

Г. г. З. Стояновъ и Д. Петковъ едва ли заслужаватъ да ни занимаватъ: тѣ сж толкова маловажни, незначителни и дребни личности, а сравнително съ г. г. Стамбуловъ, Стоиловъ, Начовичъ и други — нижен. Нѣ понеже въ настоящее време минаватъ за главни ръководителѣ на общественото мнѣние, за политически фактори нарѣдъ съ този триумвиратъ, просимъ позволеніето на читателитъ си да изложимъ и тѣхната послѣдователностъ.

Г. г. З. Стояновъ и Д. Петковъ, както и г. Стамбуловъ бѣхъ противъ прѣврата отъ 1 Юлий, за конституцията и свободата.

Г. З. Стояновъ прѣзъ 1885 г. бѣше противъ голѣмитъ заикати на чиновницитъ въ Ист. Румелия, противъ обрѣмнителнитъ за населеніето данѣци. Той дигна знамето на революцията и доведе борбата за сѣдиненіето. Това бѣше желанието на Българскій народъ.

Нѣ отъ послѣ г. З. Стояновъ бѣше съгласенъ да се увеличатъ заплатитъ на министритъ и други чиновници, и да се обрѣмени населеніето съ тѣжки данѣци, — да се испраздни хазната, и да се оголи народа!

Подиръ прѣврата отъ 9 Августъ и послѣ реставрацията, той, заедно съ другаря си г. Д. Петковъ, бѣше поставилъ дилема: има Батембергъ въ България — има България; нѣма Батембергъ — нѣма България.

По-послѣ тѣ заявихъ, че князь Александръ Батембергъ бѣше малъ за България, дордѣто работеше за нея; нѣ откато я напустналъ „за да спаси себѣ-си“, България не иска и да знае за него! Каква мерзостъ!

Г. г. З. Стояновъ и Д. Петковъ бѣхъ

върли защитници на интелигенцията, на младежите, на учениците. Когато, през 1886 г., учениците при Ломската Гимназия бяха онеправдани от Министъра на Нар. Просвещение, г-нъ Р. Каролевъ, тѣ взехъ страната на първите, а по единъ съвършено циниченъ начинъ осъдиха последния за неговата реакционност.

Когато станъ едно стълкновение въ Московския университетъ между студентите и профессорите, резултатътъ на което биде закриването на нѣколко университета и гимназии въ Русия—г. г. З. Стояновъ и Д. Петковъ показаха на туй распорѣждане на руското правителство като на единъ актъ противъ прогреса и цивилизацията, актъ на варваризмъ, безчеловѣчие, тирания.

Под-сети, когато за едно съвършено невинно заябление на учениците отъ Габровската Гимназия, последната биде закрита, а учениците распорѣжати по разни казарми и арести, конвоирани отъ тражари и разбождани отъ градъ въ градъ,—г. г. З. Стояновъ и Д. Петковъ ржкоплѣскахъ на Министъра на Нар. Просвещение, г. Г. Живковъ!

Когато Прокурорите искаха да изпълняватъ съвѣстно длъжността си и да съблюдаватъ законите на страната, г-нъ З. Стояновъ ги осъди за дѣто не потъкваха нѣкои статии отъ закона ужъ за спасението на отечеството.

Тѣ протестираха противъ постижката на Военния прокуроръ Маркова, като указаха на това, че у насъ има закони, че тѣхните статии трѣбва да се пазятъ. Нѣ нищо нѣ казаха за депешата на г. Стамбулова до Пловд. Окр. Управ., съ която заплашваше Пловдивския прокуроръ, г. Филипова, съ екстерниране задъ граница за туй, че е искалъ да упражни силата на закона и да я противопостави срѣщу произволите на администрацията!

Нѣ фактите и доказателствата за непоследователността на днешните ни управници съ толкова много, щото колкото и да ги исчисляваме, не ще има край... За туй—нѣка прѣстанемъ.

Отъ изложеното до тука, по само-себѣ си възниква въпроса: до кога тѣзи непоследователни елементи ще стоятъ на чело на измѣнения Български народъ? До кога ще ги търпи народа и ще имъ допуща да се подгавряватъ съ него и съдбините му?

ДНЕВНИ НОВИНИ.

МѢСТНИ.

Нѣколко смъртни случаи на хайки при раждане тия дни въ градъ не даватъ силно доказателство за необходимостта отъ една градска акушерка. Като отбѣляваме това, заключаемъ се отъ надѣждата, че г. Шумненски Градски кметъ ще обърне сериозно внимание и ще направи потребното за прѣдотвратяване подобни скърбни случаи въ бъдеще.

Научаваме се, че учителското тѣло въ градъ ни, понеже му се не плаща рѣдно—повечето отъ г. г. учителите не съ получили заплатата за 4 мѣсеца—подадо коллективно заявление г. гр. Кмету, съ което последния се умолява да намери срѣдства за издѣлжаване, въ противенъ случай, щѣло да протестира прѣдъ по-горния инстанция.

Като имаме прѣдъ видъ, че подобни случаи

почти всекога съ имали печални резултати, а най-важното, че тѣ съ се отразявали вредно върху учебното дѣло, ний умоляваме учителското тѣло да не отиде по този въпросъ до крайностъ, което обичае да върваме, а г-метъ да напаметри необходимите срѣдства за удовлетворяване справедливото искане на г. г. учителите, произхождащо отъ нужда, а не отъ желание да се направи съпки на учебното дѣло.

Съ указъ Н-о 15 съ отчислени Шумненските училищни инспектори, г. г. В. Юрдановъ и М. Д. Войниковъ!

Като отбѣляваме този фактъ, явяваме на читателите си, че не по немарливост или удушение по служба съ отчислени доказавателствата и патриотизма си инспектори, а по неработеностуване, по неизкопконичество прѣдъ днешните свѣтила на България—Живковъ, Свирчу, Стамбуловъ, Стояновъ и др. патентовани патриоти. Това отчисление прави честъ на г. г. Юрданова и Войникова и за това, че прѣставатъ да слу... за учебното дѣло при единъ министъръ на Народното Просвещение, който, като инспекторъ въ г. Варна, е ималъ мѣрение отъ министерството за немарливостъ, до като Шумненските—похваля.

Спорѣдъ последното пазѣтипе на закона за съдоустройството, чиновниците по съдебното вѣдомство подлѣжатъ на дисциплинарно възкание и за скандалозно повѣдение вънъ отъ служба.

Съдебния приставъ при Шумненския Окр. Съдъ, Иванца Данчевъ, е единъ отъ чиновниците по съдебното вѣдомство съ най-скандалозно поведение. За единъ подвигъ отъ скандалозенъ характеръ въ едно отъ мѣстните кафенета, той е осъденъ прѣди два дни отъ окр. съдъ на глоба отъ 4 лири. Съдъвателно, има основание, доказателство и законенъ поводъ за възбуждане противъ него дисциплинарка.

Повеже Данчевъ е покровителствувалъ отъ силите на денъ, ний си позволяваме да се съмѣваме, че не ще бѣде подвръжтъ на никакво дисциплинарно възкание. Въ всекой случай, обаче, обръщаме вниманието на надлѣжното мѣсто върху туй обстоятелство.

РАЗНИ.

Новия законъ за печата (който Г-нъ Г. Кхрджевъ бѣше нарѣкълъ *досга либераленъ*) почина да си показва рога. Прочетете 18 брой на в. „Истокъ“ и ще се убѣдите. Редакторите на тоя вѣстникъ, Г. Бъчваровъ, билъ обвиненъ освѣтъ за незначителна на чл. чл. 1, 7 и 24, и за съобщение на лъжливи новини, за дѣто именно съобщилъ че въ Румания имало революция.

Най-сѣгнѣ съдебните заѣдатели, при разгледане дѣлото на „Истокъ“, се произнесли за невинността на редактора му.

Г-нъ Бъчваровъ се сърди на русенски прокуроръ за тоя безсмислено подигнатъ процесъ. Ами що да кажемъ ний за помощни прокурора при Шуми. Окр. съдъ, Г-на Я. Сакжова, довчерашенъ даскалъ, които на 7-ий того обвиняваше отговорника на вѣстника ни за клеветата противъ Шуми. Ок. Началникъ? Когато нашия защитникъ, Г. Краевъ, заяви че е нарушение на закона, ако дѣлото се разгледва безъ съдебни заѣдатели върѣки 20-ий члѣтъ отъ допълнение къмъ „вѣременитѣ съдъ, правила“, Г-нъ Сакжовъ твърдѣ наивно се произнесе, че чл. 47-ий отъ закона на печата отхвърлява *всички прѣдшествоващи закони и распорѣдби по печата*, мѣжгу които се разбираше и 20 члѣтъ отъ доп. къмъ съдъ. правила.

Какво да кажемъ и за съдните, които приехъ заключението на г-на пом. прокурора? Ний

ублажаваме г-нъ редактора на в. „Истокъ“ поне за това, че той е билъ прѣдъ съдъ, въ който съдните по разсѣдливо погледили на чл. 47 отъ закона за печата, който члѣтъ отхвърлява другите прѣдшествоващи по печата закони и распорѣдби (като министерски прѣдписания за цензура и др.) нѣ не и члѣтъ 20 отъ „допълненията къмъ вѣрем. съдъ. правила“.

Злощастни ний; ний бѣхмѣ съдени безъ заѣдатели. Ето прѣдъ какви съднии бѣхмѣ неправени минжлата седмица!!.....

И Варн. учил. инспекторъ, Г. Байчевъ, е отчисленъ. Бай Н. Живковъ, като говори въ „Нова България“ съ прѣголѣма радостъ за това отчисление, казва, че това трѣба да е било ужъ вѣдствие на *никаква непростителна постѣпка* на г. Байчева, за нѣкаква телеграма отъ него до В. везиръ. Ний питаемъ бай Коля да ни каже, до кой Везиръ съ телеграфирал и двамата Шуми. инспектори, та въ сѣгнѣ денъ, на 11 число, едновременно съ Байчева съ и тѣ отчислени?

Въ София е починалъ да се издава единъ новъ вѣстникъ—„Народни Права“. Програмата му е: пазение свободата и правата на Българските граждани, о-вятепи отъ конституцията, и пазаванне независимостта на България. Той е органъ на истинската Либерална партия, отъ която отдавна съ изхвърлени г. г. Стамбуловъ, Живковъ, Стояновъ, Петковъ и др. тѣхни сподвижници въ настояще вѣрме.

Спорѣдъ съдържанието си в. „Народни Права“, дава силни доказателства, че ще бѣде единъ отъ най-сериозните у насъ политически вѣстници.

Като прочетохмѣ първия му брой, ний дойдохмѣ въ вѣсторгъ и не можахмѣ да се въздържимъ отъ да не ржкоплѣснемъ на достойните му доблѣстни редактори.

Като желаемъ отъ все сърдце и душа блѣскавъ успѣхъ на в. „Народни Права“ и драгъ приемъ отъ обществото, прѣпорѣчваме го на интелигентната маса въ България, а особено на нашите абонати.

Въ сѣгнѣто вѣрме пазаяваме желанието си, да починатъ да се издаватъ подобни вѣстници и въ други градове—Пловдивъ, Руссе, Варна и пр.

В. „Народни Права“ ще излая два нѣти въ седмицата. Цѣната му за година е 16 лева, а за половинъ година—9 лева.

Забѣл. Колкото се отнася до мѣстипето на в. „Тирания“ (нарѣченъ „Свобода“) „за в. Народни Права“ ще забѣлѣжемъ, че то нѣма никаква валидность както за насъ, тѣй и за повечето здравомислящи и не подлизурствующи като Свирча и С-не хора.

Г-нъ Стамбуловъ е казалъ въ една паздравица, написана отъ него въ Пловдивъ, че Пловдивския гарнизонъ „е възстажъ най-напрѣдъ противъ грозното събитие отъ 9-й Августа и е (до този начинъ) омилъ патчото на Българската армия“. Ний отбѣляваме тая така възстановена истина за да се пазѣгне заблуждението, спорѣдъ което г-нъ Стамбуловъ ужъ билъ най-напрѣдъ възстанжлъ противъ това грозно събитие. Споредъ очевидци-свидѣтели, ний знаемъ, че г-нъ Муткуровъ билъ последния между офицерите отъ Пловдивския гарнизонъ да се рѣши да възстане противъ 9-й Августа, и то само следъ като видѣлъ, че сичките други офицери отъ гарнизона били рѣшенъ вече на това. Желателно е да се освѣтлѣше подобенъ този доста интересенъ въпросъ.

(„Нар. Права.“)

Варненски Окръженъ Управителъ, г. Паничерски, се е премѣстилъ за такъвъ въ гр. Търново. Научаваме се, че г. Паничерски стѣзалъ да отиде въ новоназначеното си мѣсто и си е далъ оставката. Каква ли е била причината за неговото прѣмѣстение?...

Въ брой 121 отъ 30 Януарий т. г., на в. „Свобода“ ерѣснѣхмѣ една статия озглавена: „Единъ народенъ прѣдставителъ“. Главната мисль на тази статия е основана на едно „автентично“ писмо и има за цѣль да искара на явѣ, че мѣжду народнитѣ прѣдставители има и такива даже, които се избиратъ само за да можѣтъ да влияятъ и плашатъ чиновницитѣ въ свои окръгъ или околия, гдѣто живѣятъ. И чрѣзъ това да можѣтъ да вършатъ разни пропаволи и безобразия, въ полза на своитѣ си занятия и интереси, а въ ущърбъ на сиромашята и добрия редъ. Този родъ прѣдставители били повечето *адвокати*, *фанзини*, *чифликчи* и проч. и съставлявали най ничтожно число въ Народното Сѣбрание.

„За да напишемъ тая статия и критикуваме народнитѣ прѣдставители, казватъ авторитѣ на статията, разбира се, че не е безъ причина и само голо въображение. Ний имаме множество факти на рѣцѣ, на основание на които пишемъ.“

„Споредъ думитѣ на чиновницитѣ въ България, отъ разнитѣ клонове на управлението, захваща статията, най голѣмата тѣхна чума били народнитѣ прѣдставители отъ окръга имъ въ които тѣ служатъ. Това мнѣние не е лишено отъ известна правдоподобност, не съставлява само голо обвинение.“

„Надѣваме се, свършва статията, че Господъ Министритѣ ще да вземѣтъ прѣдъ видъ това зло и тая експлоатация отъ страна на провинциалнитѣ *адвокати*, да се не основаватъ на тѣхнитѣ искания, които на дѣсетѣтѣ единъ пѣтъ ще да бждѣтъ сираждливи. Нѣка това се има прѣдъ видъ.“

Аминъ — казваме и ние, защото и въ нашитѣ портфейлчета сѣ отбѣдзавѣ доста много *спекулативни и штрижски прѣдъ властѣта*, отъ страна на *народни прѣдставители*, противъ *честни и способни чиновници*. Ще забѣлѣжимъ обаче, че не „чумата“, а Господа Министритѣ сѣ главнитѣ виновници за злоупотребуването съ доврѣнето имъ и подиграваннето съ чиновницитѣ отъ страна на адвокати прѣдставители, тъй като тѣ, Господа Министритѣ, сѣ длѣжни да познаватъ подѣлѣственитѣ си и да не рѣшаватъ сѣдбата имъ прѣди да се увѣрятъ въ истинността на заявленята на тоя или она народенъ прѣдставителъ, на билъ той и най-близкий имъ приятелъ или познѣйникъ. . . . Нѣ както и да е, дапо само послѣднитѣ думи на авторитѣ на статията сѣ *искрени* и да пѣматъ за цѣль да залѣватъ дѣца.

Не можѣтъ да се въздржѣме отъ да констатираме истината, че под-голѣмата частъ отъ сегашнитѣ депутати, съставляващи болшинството въ камарата, сѣ на страната му или по спекулативни комбинации, или по други.

Слухѣтъ, който съобщихмѣ за разбунтуването на ученицитѣ Пловд гимн. въ миналия брой на „Нар. Съз. излѣзе вѣрнѣ. Съобщаватъ ни, че сѣхитѣ мѣрки сѣ взели и съ ученицитѣ отъ тая гимназия, както и съ тия отъ Габровската. Гимназията е била затворена и ученицитѣ сѣ оставени на сѣдбата си. Историата съ рускитѣ студенти се повтаря и у насъ.....

Чл- 3-ий отъ либералния законъ за печата гласи: всѣки вѣстникъ или периодическо списание, отънѣтъ името на печатницата, трѣбва да носи и името на единъ писателъ (редакторъ). За неиспълнението на това прѣдписане, виновнитѣ се наказватъ съ глоба отъ 20—500 лева.

В. „Свобода“, който не остави думи да въсхвалява тоя законъ, да ли е изпълнилъ това прѣдписане на закона? Всѣки може да разгърне послѣдния брой 123 и да се убѣди, че не е. А да ли е даденъ подъ сѣдъ за това? Не, защото ако бѣше до сега даденъ подъ сѣдъ, щѣше да фигурира името на редактора.

Види се, че законътъ за единъ е майка

а за други мащѣхъ. Ако нашия вѣстникъ бѣше прѣстѣпилъ тоя членъ отъ закона, на часѣтъ би се прѣдписало отъ София, да се тегли на углавна отговорностъ!

Парижкитѣ вѣстници съобщаватъ, че Русия сключила единъ заемъ отъ 500 милиона рубли въ Франция.

Писатъ изъ Цариградъ на в. „Таймсъ“:

Турския посланикъ въ Петербургъ телеграфиралъ вчера на Портата, че руский кабинетъ билъ твърдѣ очуденъ, и противенъ, отъ назначението на единъ турски комисаръ въ Сѣфия.

Това назначение се смятъ отъ Русия като едно удобрене на днешното положение на работитѣ въ България. Слѣствие това съобщение, Казимъ Бей билъ повиканъ назадъ по причина на нездравнето си. „Нетокъ“

Виенскъ Аллемейне Цайтунгъ констатира, че всрѣчки миролюбивитѣ декларации на всички министри и дипломати, въоръженията продължаватъ въ цѣла Европа. Бедия, и ти при ви като другитѣ. Кабинета цѣль да поиска отъ камаритѣ единъ кредитъ отъ 100 милиона.

Ото Варшава извѣстятъ на полянкитѣ вѣстници че отъ взетитѣ отъ руското прав. мѣрки се вижда, че послѣдното търси да спечели на своя страна полянкитѣ, или поне да ги направи по-благоприятни. Това положение се изяснява отъ слухѣтъ за скорото повижаване надирѣ на генералъ Гурко. Женатана Генералъ Губернатора била вече почнала своитѣ приготовления за трѣгване.

Виенска кореспонденция пише: Отъ черпнитѣ отъ добръ источникъ свѣдѣния се види, че въ Виенскитѣ правителствени кръгове не се знае абсолютно нищо за претендиранитѣ прѣдложения, направени отъ Русия прѣдъ видъ на урѣждането на Българскитѣ въпросъ. Други, обаче, утвърждаватъ, че има такива прѣдложения; че тѣ били занесени въ Берлинъ отъ посланика контъ Шуваловъ когато на-послѣдъкъ се завържѣ въ Берлинъ; и че тѣ щѣли да се поддържѣтъ отъ Германия, и то до-когато тѣ сѣ съобразни съ Берлинскитѣ трактати. Остава, да се види, да ли тия прѣдложения—ако дѣйствително сѣществуватъ ще се поддържѣтъ и отъ Австрия и Италия. Това е което не може да се каже.

ТЕЛЕГРАММИ.

Отъ Агенция Хавасъ.

—Виена 8 Февруарий. Виенскитѣ и Римскитѣ кабинети сѣ въ течението на най-малкитѣ подробности на прѣговоритѣ, които ставатъ въ Берлинъ мѣжду князъ Бисмарка и контъ Шуваловъ. Нѣма още формални отворени прѣговори отъ страна на Русия, и вѣнчко до сега се е въртило само върху разгѣляване на думи. Спорѣдъ новѣ свѣдѣния, контъ Шуваловъ не щѣлъ билъ да говори вече за намиране съ въоръжена руска сила въ България слѣдъ падането на князъ Фердинанда освѣтъ като за една случайностъ, за която ще се мисли по-късно, ако обстоятелствата за това покажѣтъ нуждата. Руситѣ, като се ограничаватъ да искатъ отхвърлянето на князъ Фердинанда, сѣбтатъ, (така вѣрватъ въ Виена), че ефектитѣ отъ тоя актъ ще бжде значителенъ въ България, и моралната сила на опозицията отъ това ще бжде тъй увеличена, што съпротивлението на настоящето правителство не ще бжде дълготрайно.

Руситѣ се надѣватъ, че тѣхното намислане ще се наложи отъ само себе, вслѣствие на приключения. Въ всѣки случай, тоя въпросъ не ще бжде полаганъ днесъ отъ контъ Шуваловъ, като неизмѣнимо условие за заночаването на прѣговоритѣ. Даже Руситѣ не настояватъ силно за единъ патискъ върху Портата за да я покажатъ да се намѣси. На това тѣ глѣ-

датъ повече като на една формалностъ, безъ да се очакватъ отъ нея резултати.

Въ министерството на външнитѣ дѣла въ Виена, по едно забѣлѣзано незадоволствие като глѣдатъ Петербургскитѣ кабинетъ да се снопаватъ за това само съ Германия, може да се констатира едно рѣшение да не отсѣиватъ тъй скоро на тия официални прѣдложения, които може да се направятъ отъ Русия, даже ако послѣдната се ограничи да иска просто отхвърлянето на князъ Фердинанда.

Ако се сѣди за това по расположенията, твърдѣ мжно ще се достигне до съгласие даже върху послѣдната точка. Ще се повдигнатъ многочислени мжнотии, прѣди да се достигне да се прокламира отхвърлянето. Най-много ще настояватъ въ Виена и Римъ, што въпросѣтъ за князѣтъ, който ще замѣсти князъ Фердинанда, да бжде прѣдварително урѣденъ. Изобщо, прѣдвжда се, че прѣговоритѣ ще бждѣтъ твърдѣ трудни.

—МОСКВА. 10 Февруарий. *Московската Газета* обнародва една нота на руското правителство отпавена до Германия, Австрия и Турция. Тая нота поканива Германия и Австрия да свѣтватъ Турция да обяви князъ Кобургъ узурпаторъ, да иска неговото трѣгване; и тя прибавя, че ако Австрия поддържа своето прѣдложение свѣтъ, Русия ще държи сѣтка за австрийскитѣ бѣдѣности.

ОБЯВЛЕНИЕ

До Редакциитѣ.

Администрацията на Шумненското Военно Сѣбрание най-убѣдително умолява почитаемитѣ редакции на всичкитѣ вѣстници и периодически списания да непроизваждатъ произведенията си въ Сѣбранието; при това редакциитѣ се умоляватъ, че поистиченето на три мѣсеца съ отворено писмо да съобщаватъ предъ три послѣднитѣ броеве за свършването на абонамента, слѣдъ което веднага ще се испратятъ пари. Слѣдъ получаваннето на паритѣ абонаментъ тримѣсеченъ да се почне отново.

Домакинъ на Сѣбранието
Майоръ *Велювъ*.

(1—2)

НЕКРОЛОГЪ.

Съ голѣма скърбъ извѣстиваме на всички роднини и приятели, че на 9-ий тоя мѣсецъ частъ въ 2 послѣ обѣдъ прѣдаде Богу духъ

АНГЕЛИНА Т. МУШЛЕКОВА

на 20 годишната възраст, слѣдъ едно двѣнедѣлно болѣдуване, причинено отъ добиваннето си на първо чедо, което остави сираче.

Покройната остави въ дълбока скърбъ мжжъ, баща, майка, брати, сестри и всички роднини и приятели.

Погрѣбеннето и стана на 10 с. м.

Вѣчна ти паметъ незабравима Ангелинко!

Съиругъ — Атанасъ Мушлековъ.

Родители: Русъ Ченгелевъ
Тодорница Ченгелиева

Братия: Дѣчко Русевъ
Антонъ Русевъ

Сестри: София Николова
Василка Русева

Гр. Шументъ, 13 Февруарий 1888 г.